

Mot alle splittelsesforsøk (1)

Taler
Nikolai Bucharin

Dato
26 februar 1923

Sted
Kristiania

Omstendigheter
Arbeiderpartiets landsmøte, debatt om Moskva-tesene

- 1 Jeg vil først imøtegåa en del av de motargumenter, som blev benyttet mot mit foredrag og derefter motivere det forslag jeg har fremsat.

- 5 Jeg maa da særlig imøtegåa prof. Bull, fordi det er han som skarpest og mest konsekvent repræsenterer den retning, som enten prof. Bull er sig det bevisst eller ikke kan føre til splittelse av Det norske arbeiderparti og brud med Internationalen.

- 10 Prof. Bull sier at den mest karakteristiske egenskap ved mig er mine grovheter. Jeg vil ikke bestride at det kanskje er saa. Jeg behandlet i mit foredrag en række forskjellige spørsmål, bl.a. den internationale situation, forholdene mellem de forskjellige befolkningslag i Norge, centralismen, forholdet til fagbevægelsen o. fl. Istedenfor at levere en princippiel imøtegåelse i disse spørsmål, innskærper prof. Bull sig til at behandle enkelte sider ved Internationalens
- 15 organisationsform og at klandre en del feil som han mener er begaaet. Disse spørsmål er selvfølgelig ogsaa vigtige, men naar Bull innskærper sig til det, virker det komisk at han kan si, at grovheden er det mest karakteristiske ved mig, mens han selv er den saklige.

- 20 Til bedømmelse av vor taktikk har vi altid hat et godt marxistisk middel, nemlig at undersøke hvad borgerpressen mener om vor taktikk. De borgerlige politikere er erfarne folk som forstaar at vurdere motsætningerne indenfor vore egne rækker. Hvilken gruppering er det da den norske borgerklasse ønsker skal ha held med sig i den nuværende situation? Det er grupperingen Mot Dag og den
- 25 retning som repræsenteres av prof. Bull. Furubotten citerte igaar et avsnit av "Tidens Tegn" som gav klart uttrykk for det. Hvorfor fremstiller et borgerblad som "Tidens Tegn" den ene gruppe som fædrelandsløse kjeltringer og den anden

som gode nordmænd? Fordi skillelinjen er forholdet til de internationale
30 spørsmål. Den antimoskovitiske, nationalistiske tendens som representeres av
Mot Dag støttes derfor av borgerpressen. Allerede igaar gjorde jeg uttrykkelig
opmerksom paa at der maatte skilles mellem de tendenser til motstand mot
Internationalen som skyldes halvsyndilialistiske motiver, og de som kommer
tilsyne i Mot Dag og hos prof. Bull. Der er mere bevisste folk i den gruppe end
35 kanske Tranmæl tænker. Borgerpressen ønsker ogsaa at de synsmaater som Mot
Dag-gruppen representerer skal faa sterkere og sterkere indflydelse over hele
Tranmæl-gruppen. Jeg vil ikke paastaa at hele Mot Dag-gruppen er
nationalistisk, men jeg er klar over at der er elementer der som kan utvikle sig til
nationalisme og facisme. Borgerpressen haaber at Mot Dag-gruppen skal faa
40 større og større betydning. Jeg ser Tranmæl ryster paa hodet, men han kan da gi
nogen anden forklaring paa denne kjendsgjerning. Og naar den norske
borgerpresse sympatiserer med denne gruppe, er det selvfølgelig fordi den
forstaar at om den seirer, kan det føre til splittelse i partiet og være haab om et
brud med Internationalen.

45 Prof. Bull sier at den kommunistiske Internationales organisation er slet og at
dens førere er daarlige og han søker at utnytte dette til at svække
Internationalen. Selv om man antar at han hadde ret - jeg skal senere paavise at
hans indvendinger bare grunder sig paa betragtninger i den lærde professons
50 lærde hode - er det en feil at benytte det til en agitation mot Internationalen. En
ærlig kommunist vil heller si, at han vilde arbeide for at faa forandret
Internationalen og skaffe andre ledere. Da vi hadde erobret magten i Rusland,
var det ogsaa store mangler, og der var dengang elementer, som søkte at utnytte
disse forhold for at skade os. Kommunisterne sa: Javist er der feil, men det er alle
55 ærlige arbeideres pligt at hjelpe til med arbeidet, saa vi kan skride frem til bedre
tilstande. Prof. Bull ræsonnerer paa samme maate overfor Internationalen som
Sovjet-Ruslands fiender overfor Internationalen. Det viste beslutningen av 21.
december, men den blev tat tilbake fordi man frygtet for, at hvis den blev
opretholdt, vilde arbeiderne jage væk en ledelse, som kunde fremsætte et slikt
60 forslag. Bull har nemlig indrømmet, at det er rigtig at alle arbeidere i Norge er
for Internationalen, men det er aabenbart ikke alle professorer i Norge som er
for den. Hvad har prof. Bulls strategi været? Først blev der foreslaat brud med
Internationalen, saa trak man sig tilbake fra det standpunkt. Derefter kom den
enstemmige landsstyrebeslutning og tilslut aapnes der gjennom Kristiania-
65 forslaget en vældig artilleriild mot Internationalen. Den strategiske hensigt er
klar. Det viste sig, at den norske arbeiderklasse ikke vilde følge prof. Bulls forslag

om at bryte med Internationalen. Enten det er bevisst eller ikke gjælder det derfor nu for prof. Bull at vinde tid for at kunne forberede det næste forslag om
70 brud med Internationalen.

Prof. Bull sier, at Internationalen ikke har utrettet noget overfor den situation, som for tiden hersker i Vest-Europa, fordi Internationalen er blit et redskap for sovjetregjeringen, og at den derfor orienterer sig mot øst ikke mot vest. Er dette
75 riktig? Det faktiske forhold er at idag staar for første gang i arbeiderbevægelsens historie arbeiderklassen i to lande, som faktisk er i krig med hverandre, sammen i aktiv kamp mot kapitalismen og imperialismen. Kan prof. Bull paavise at noget lignende er hændt før. I Frankrike finner der stadig protestmøter sted mot Ruhr-besættelsen. En masse agitationsskrifter er utgit av det tyske og franske
80 kommunistparti i fællesskap til spredning blandt soldaterne. Denne nye position i arbeiderhevægelsens historie ville aldrig ha været vundet uten Den kommunistiske Internationale.

Baade det tyske og det franske kommunistparti forbereder sig nu paa meget
85 større slag end de som nu foregaar (bifald). Jeg kan ikke gi nokon garanti for at de vil seire, men det er bare dumhoder, som først gaar til kamp, naar de har seiren sikker i lommen.

Den som med disse kjendsgjæringer for øie sier at der intet gjøres fra Den
90 kommunistiske Internationales side, viser bare at han ikke følger med i den internationale utvikling. I Rusland har det kommunistiske parti reist en vældig protestbevægelse mot Ruhr-besættelsen. Den kommunistiske Internationale har til næste maaned planlagt en konferanse som tilsigter at faa drat stadig større masser med i de europæiske land i kampen mot imperialismen. Og saa sier prof.
95 Bull at vi orienterer os mot øst, ikke mot vest. Det kunde ligge nær at spørre hvorledes det norske parti orienterer sig her. Det er betegnende at spørsmålet om Ruhr-besættelsen ikke er sat paa dagsordenen ved dette landsmøte.

Bucharin behandlet derefter forholdet til kolonierne, og uttalte at den
100 Internationale som ikke fører kamp i kolonierne er ikke mot imperialismen, og den er ikke nogen Internationale. Forskjellen mellem den 2. og 3. Internationale er netop det at vi er mot imperialisternes utbytning av kolonierne. Det er nævnt at der paa den sidste kongres var negre tilstede. Det er riktig, og det er til ære for den 3. Internationale. Hvad indblandingen i de
105 nationale spørsmål angaar, saa sier Bull at der er begaat saa mange feil. Hvilke

feil? Paa den 4. kongres blev en række partier tat op til analyse. Deres forhold blev undersøkt meget grundig og dermed blev verdenskongressen istand til at hjelpe partierne frem i deres egen utvikling. Edv. Bull har en tendens til altid at
110 forveksle Internationalen med de russiske kamerater. Til det vil jeg bare oplyse at f.eks. det franske spørsmaal blev behandlet av repræsentanter for 30-40 forskjellige partier, og disse drøftet spørsmaalet med repræsentanter for alle de 7 retninger som gjorde sig gjældende inden det franske parti. Ved hjælp av Internationalen var det man kom til en ordning av partiforholdene i Frankrike,
115 som vi har set er blit gjennomført med saa stort held. Efter resultaterne av indblandingen maa man bedømme dens berettigelse. Edv. Bull behøver bare at læse vort franske partis hovedorgan, saa vil han straks bli klar over den forandring som er skedd i det franske parti. Situationen i Paris er nu den at den reaktionære pøbel, som drog gjennom Paris' gater og raste mot alle de som var
120 mot Ruhr-besættelsen, den vaaget ikke at gaa til "L' Humanité"s bygning. For der stod bevæbnede arbeidere paa vakt om det kommunistiske partis hovedorgan. (Bifald.) Ved verdenskongressens beslutning har vi faat en revolutionær arme i spidsen for arbeiderklassen i Frankrike. Sitter ikke vore bedste kamerater i Frankrike i fængslerne, fordi de har drevet aktiv
125 antimilitarisme mot besættelsen av Ruhr? Det er for første gang i den franske arbeiderbevægelses historie, og vi ser hvordan syndikalisterne staar sammen med kommunisterne. Samarbeidet blir stadig bedre og bedre. Dette er resultatet av Internationalens indblanding i det franske parti. Det er klart, at den har været til held for partiet. Riktig nok har man maattet kaste ut av partiet endel
130 akademikere - Frossard o.a. Men det er bare bra jo færre vi faar av hans slag - de saakaldte frimurere - naar det bare bedrer samarbeidet mellem kommunisterne og syndikalisterne i Frankrike. I Tsjekoslovakiet ble der gjort lignende indgripen fra Internationalens side. Man ekspederte akademikerne, men ikke arbeiderne. Arbeiderne diskuterer Internationalen med, ikke bare en gang, men mange
135 ganger for at komme til enighet med dem. Eksekutivkomiteen var heller ikke enig i den kommunistiske gruppes optræden i det britiske parlament, og den fik gruppen til at forandre sin taktik. Gruppen blev opfordret til at sætte Ruhr-okkupationen paa dagsordenen, og jeg tror ogsaa dette var en rigtig indblanding fra E. K.s side. Alt i alt har de indblandinger eksekutiven har foretat overfor de
140 nationale partier vist sig at være rigtige. Den politik eksekutiven her har ført er en politik som ikke fører til avgrunden for Internationalen, men derimot for folk som Frossard og likesindede.

[...]

Naar jeg og andre kommunister taler om et borgerlig agentur - et agentur for bourgeoisiet - inden arbeiderklassen, saa betyr det naturligvis ikke akkurat at vedkommende mand av et eller andet borgerlig institut har faat kontante
150 pengemidler e.l. Man mener det ikke akkurat som noget skjældsord mot vedkommende, men vi konstaterer bare borgerlig indflydelse blandt arbeiderne. Hvad K. J. angaar saa vil jeg helt ut paastaa at en saadan karakteristik er rigtig.

E. K. gjorde den feil at den ekskluderte K. J. Det var en feil, fordi han ikke var
155 medlem av partiet. Man maatte imidlertid tro den kompetente delegation som var i Moskva. Dertil kommer at man var vant til at der i kommunistiske organer skriver som oftest bare kommunister. En anden forestilling laa utenfor E. K.s hoder.

160 Disse feil kan vi imidlertid skjænke Bull, men forøvrig fastholdt han at karakteristikken av K. J. er rigtig.

Paastanden om at Internationalen bare er et underbruk under sovjet regjeringen vil jeg ikke komme nærmere ind paa. En saadan paastand er helt i linje med den
165 borgerlige presse.

Hvorfor svarte ikke Bull paa det som var hovedargumentet i min tale? Jeg siterte Bulls artikel fra 1921 eller 22, hvori han anerkjender nødvendigheten av at ha en sterk generalstab, og nu skriver han mot kadaverlydighet osv. Jeg vil spørre om
170 Bull opretholder sit standpunkt fra før eller ikke. I sit svar sier Bull at han ikke er imot generalstaben. Det er bare fordi den nuværende generalstab er slet at han er imot den, men spørsmålet er: Skal man ha generalstab eller ikke. Jeg vil spørre Bull om han kan skaffe os en bedre generalstab.

175 Fra alle land er der kommet de bedste kamerater til E. K. Det er bare det norske parti som ikke har villet gi sine bedste kræfter. Man bad f. eks. det norske parti om at sende Tranmæl og Bull, men derfra gjorde man en undtagelse, idet man sendte Meyer, men det er ikke E. K.s skyld. Hvad de andre partier angaar, saa sendte de utvilsomt sine bedste kamerater. -

180

Bueharin gik derefter over til at omtale behandlingen av det norske spørsmål. Det var ikke bare russere, men ogsaa en række andre nationer som var repræsenteret i den norske kommission. Bl.a. Clara Zetkin. Men det norske

185 spørsmål blev ikke bare behandlet i den norske kommission, men ogsaa i plenum, og man kom til enstemmighet om beslutningen.

Bucharin protesterte mot at Internationalen indentificertes med det russiske parti. Det tyske parti hadde kongres forleden. Ogsaa der kom man til enighet,
190 idet partiet aksepterte de forskjellige betingelser.

Saken er at Bull setter sin person op mot de andres. Er det fordi at han er nordmand? Det er jo ogsaa nordmænd som mener at indskriden fra E. K. er nødvendig. Bull skriker saa op om solidaritet, men han stiller sin egen person op
195 og sier at jeg har ret, alle de andre er dumme.

Vi ser til hvilken konsekvens en saadan stilling overfor Internationalen fører. Her stod igaar Liljedahl og kriticerte Rusland nøiagtig paa samme maate som de sovjetfiendtlige syndikalistene eller borgerlige. Han angrep det kommunistiske
200 parti, fordi det bestod av saa liten procent arbeidere, som staar i bedrifterne. Og det er riktig at det er en meget stor del som ikke staar i bedrifterne. Men det kommer av at proletariatets diktatur gjør det nødvendig at alle de arbeidere som er i partiet blir sat i stillinger.

205 Rusland er jo et land paa 150 millioner mennesker, og bønderne utgjør hovedmassen, og vi vet jo alle at industriproletariatet er forholdsvis faatallig i Rusland. Det nytter ikke for partiet at springe over det forhold at proletariatet er forholdsvis faatallig.

210 Men at ville utnytte dette forhold mot sovjetmagien er en agitation nøiagtig til fordel for bourgeoisiet.

Ved juletider fik det norske parti en hilsen fra det danske soosialdemokrati, hvori man haabet at de nye tendenser i vort parti falder i sosialdemokraternes smak,
215 og at man kan regne med deres bifald hvis vi bryter med Moskva.

Bucharin indrømmet at han muligens hadde været naget skarp overfor Bull, men det er ikke paa nogensomhelst maate for at forberede nogen eksklusion eller denslags. E. K. har ikke denslags hensigter. Det er bare av frygt for at hvis
220 disse tendenser fortsætter, saa kan enkelte gode kamerater bli tapt for partiet. E. K. indrømmer Bulls store kundskaper og hans store fortjenester i partiet, men vi vil bare si ham sandheten, aapent og ærlig, fordi vi er sikre paa at hvis Bull

fortsetter vil han bli tapt for partiet og for den revolutionære bevegelse i Norge.
225 Derfor er det at E. K. og jeg ønsker at rette denne advarsel til ham, i fuld
forstaaelse av hans gode egenskaper. Netop derfor vil vi bevare ham for partiet.

For at redde enheten foreslaar delegationen at det norske parti faar to
repraesentanter med 1 stemme, i eksekutivkomiteen. Delegationen tar ansvaret
230 overfor E. K. og overfor kongressen for dette forslag.

Hvad "Social-Demokraten" angaar, saa foreslaar delegationen at begge
fraktioner skal være repræsenteret i redaktionen. Endnu vet ingen resultatet av
voteringen, saa det kan ikke sies at delegationen paa nogen maate tar standpunkt
235 for den ene eller den anden retning. Delegationen mener at mindretallet maa
være renræsenteret i redaktionen ved en av sine bedste mænd.

Med hensyn til partiets forhold til Internationalen, saa definerer forslaget baade
partiets rettigheter og partiets pligter overfor Internationalen. Der er under
240 diskussionen fremkommet en række misforstaaelser, som opklares. Det har
saaledes været sagt at centralismen kan føre til at der ikke skal være anledning til
nogen diskussion eller meningsforskjel inden partiet. Det er selvfølgelig ikke
rigtig. Men det som er rigtig er, at efter at beslutningen er fattet, da skal der ikke
føres nogen diskussion. Da skal beslutningerne gennemføres. Man sier dog, at
245 der som regel ikke skal føres nogen debat. Det er avhengig av hvordan
situationen er. Hvis partiet staar oppe i en heftig kamp, saa er det f.eks. ikke
mulig at faa istand nogen uravstemning. Da kan man ikke tillate nogen
almindelig debat. Alt avhænger av den situation partiet befinner sig i.

Det har været sagt at E. K. uten at konferere med partiet har truffet flere av sine
beslutninger i det norske spørsmål. Det er ogsaa feilagtig. Man kan ikke skille
ut de spørsmål hvor det er mulig at gripe ind og de det er umulig at gripe ind i.
Man kan ikke trække nogen skillelinje hvor Internationalen skal gripe ind, og
motsat. Men i alle spørsmål gjælder det at E. K. maa optræ med takt. Hvem skal
255 saa avgjøre om man har optraadt med takt? Det kan ikke være de enkelte partier,
hvor det er stor meningsforskjel om Internationalens indgripen. Avgjørelsen
deromm maa derfor tilligge verdenskongressen.

Alle partier har ret til at kritisere eksekutivkomiteen, men naar beslutningen er
260 truffet maa man ogsaa utføre den. Og selvfølgelig maa der være visse grænser for
adgangen til kritik. Det gaar ikke an at man holder verdenskongres idag og saa i

morgen durer løs med kritik. Det maa være i perioden før kongressen at man debatterer spørsmålene.

265

Bucharin sluttet med nogen ord om partiets enhet. Det som man haaber her, uanset hvem som seirer av fraktionerne, er at partiet maa staa som et enhetlig parti.

270 Et parti som ikke bare indad, men ogsaa utad optrær sterkt og enig. Vi haaber paa store fremskridt i partiarbeidet, ikke mindst blandt stortingsgruppen.

Jeg har faat det indtryk av stortingsgruppen og dens arbeide at de beskæftiger sig for lite med de internationale spørsmå. Der maa lægges mere kraft i
275 arbeidet. Man maa saaledes kræve intervention mot Frankrikes Ruhr-okkupation.

Bucharin hadde indtrykket av at partiet raader over mange gode kræfter. Hans indtryk av debatten var dette at partiet ogsaa skal utvikle kræfter, som kan bli
280 glimrende officerer og underofficerer i arbeiderklassens hær. Men han kunde ikke negte for at han hadde indtryk av at tempoet i det norske parti var noget sagte.

At det norske parti har en mængde positive arbeidsopgaver er klart. Og dette
285 landsmøte maa fatte beslutninger som gjør det mulig at ta fat paa disse opgaver. Kræfterne maa ikke utnyttes til strid mot hverandre og til kritik indad, men kritik utad, mot regjeringen, mot borgerskapets internationale, mot kapitalismen.

290 Man har diskutert mange spørsmå, sluttet Bucharin, men jeg vil uttale at hensigten fra eksekutivkomiteens side har bare været at konsolidere partiet og bidra til at det norske parti kan bli et enig og sterkt parti.

Mot alle splittelsesforsøk!

295

Mot enhver-sprængning av Det norske arbeiderparti!

Fuldkommen enighet mellem det norske parti og den kommunistiske Internationale!

300

Bucharins foredrag blev mottat med sterkt bifald.

[...]

305

Erklæring fra den kommunistiske Internationales delegation:

K.I.s delegation erklærer følgende:

310 Vi bekræfter i eksekutivens navn de erklæringer som blev givet af partifælle Radek.

Vi anser det ønskelig, at indtil næste utvidede møde af E.K. foruten det af 4. verdenskongres valgte medlem ogsaa en den ansvarlig partifælle af Tranmæls retning blir givet adgang til E.K.s møde med raadgivende stemme.

315

Vi erklærer, at vi paa det utvidede eksekutivkomiteemøde vil foreslaa som en undtagelse paa grund af den vanskelige krise i det norske parti at to norske partifæller (Scheflo og en anden ansvarlig partifælle af Tranmæls retning) blir at betragte som medlemmer af eksekutiven med 1 stemme tilsammen.

320

Da ifølge beslutningerne paa K.I.s verdenskongres det norske parti foruten partifælle Scheflo desuten skal delegere to partifæller til det utvidede eksekutivmøde, kræver delegationen absolut, at partifælle Tranmæl ubetinget blir delegert til dette møde.

325

K.I.s delegation er af den opfatning, at mindretallet maa bli repræsenteret saavel i centralstyret som i redaktionen af hovedorganet helt uafhængig af hvilken fraktion faar flertal paa landsmøtet.

330

Videre fremla Bucharin eksekutivkomiteens forslag saalydende:

335 I. Det norske arbeiderparti, som har sat sig som maal at styrte den kapitalistiske samfundsordning og erstatte den med den kommunistiske, har under de nuværende betingelser som sin vigtigste opgave erobringen af de bredeste masser af proletariatet og de halvproletariske elementer paa landet og mobiliseringen af dem til kamp mot kapitalens offensiv. Men da kapitalens

offensiv nu er en international foreteelse, og bourgeoisiet stadig forsøker
gjenneon fascistiske organisationer, og gjennom finansiell og militær hjelp, at
koncentrere sine kræfter i kampen mot arbeiderklassen, saa er den norske
arbeiderklasse ikke istand til at opnaa varige resultater og vinde frem til seier
345 uten at staa sammen med de revolutionære arbeidere i andre land under Den
kommunistiske Internationales førerskap.

II. I kampen mot den kapitalistiske offensiv og endnu mere i de videre offensive
kampe fra arbeiderklassens side mot borgerskapet og den borgerlige stat for
350 proletariatets diktatur er masseaktionerne det avgjørende vaaben. For at knække
det kapitalistiske herredømme maa industriarbeiderklassen, som er den eneste
konsekvent revolutionære klasse, vinde smaabøndernes masse over paa sin side
for at føre dem som hjelpetropper i kampen mot kapitalen.

355 Kommunisternes parlamentariske virksomhet i stortinget maa være
underordnet de krav den utenomparlamentariske kamp stiller. Herunder
bestaar den viktigste oppgave for den revolutionære parlamentarisme i den
kommunistiske agitation og avsløringen av de herskende klasser, hvad der ikke
utelukker utnyttelsen av konflikter medlem de forskjellige deler av borgerskapet.
360

III. I arbeiderklassens kampe er det kommunistiske parti dens førende kraft. For
at opfylde sin oppgave maa partiet være et proletarisk masseparti, som paa den
ene side bæres oppe av en fælles vilje, altsaa være godt organisert og disiplinert,
365 men paa den anden side staa i den intimeste kontakt med de bredeste
arbeidermasser. Partiets indre struktur og organisationspraksis maa skape
garantier for en fast gjennomførelse av partiets beslutninger, men paa samme tid
for den størst mulige deltagelse fra alle partimedlemmers side ved avgjørelsen av
de viktigste spørsmål for bevægelsen. Som regel er det nødvendig at slike
370 spørsmål blir diskutert blandt de bredeste partimasser. Men det som besluttes
etter diskussionen maa gjennomføres av alle partiføller.

IV. Som erfaringen fra de sidste aar, saavel som ogsaa fra de sidste uker, har vist
er Den kommunistiske Internationale den eneste kraft som har kunnet samle
375 det revolutionære proletariat i Vesteuropa og Amerika, i Afrika og Australien, i
de store imperialistiske stater, i Sovjet-Rusland saavel som i kolonierne, under
verdensrevolutionens banner. Den kommunistiske Internationale er den eneste
kraft som nu leder, mobiliserer og fører de forskjellige deler av

380 verdensproletariatet i kampen mot den økonomiske og politiske offensiv som
raser fra kapitalens side, mot ruiningen av Europa, mot den nye imperialistiske
krig som truer.

Det norske arbeiderpartis landsmøte hilser de tyske og franske kommunisters
385 fælles kamp mot den tysk-franske kapital. Denne fælles aktion under de militære
konflikter mellom de borgerlige stater er et viktig skridt i utviklingen til et
proletarisk verdensparti for den revolutionære handling.

Ut fra hele den internationale situation og forholdet mellom klassene i en tid da
390 bourgeoisiet forsøker at slaa proletariatet ned i land efter land (Finland, Ungarn,
Bayern, Jugoslavien, Italien osv.) er Sentralisationen av og samvirket mellem de
proletariske kræfter en tvingende kampnødvendighet.

Landsmøtet anerkjender derfor helt og fuldt rigtigheten ikke bare av de taktiske
395 beslutninger paa den 3. og 4. kongres men ogsaa av den 4. kongres' beslutning
om organisationen av eksekutivkomiteen og dens virksomhed Landsmøtet gir
sin tilslutning til resolutionen fra landsstyremøtet den 7. januar. I fuld
overenstemmelse med Kominterns delegation fastslaar landsmøtet forholdet
mellom de nationale sektioner og Den kommunistiske Internationale paa
400 følgende maate 1. Ethvert kommunistisk par er undergit verdenskongressernes
og eksekutivkomiteens beslutninger. 2. Indenfor rammen av disse beslutninger
har selvfølgelig alle nationale sektioner ret pligt til selvstændig at lede sin politik,
at ta initiativet og til selvstændig at regulere sine indre anliggender. 3. Da
tilfælder av politiske avvikelser og indre konflikter er mulige i de nationale
405 sektioner, avvikelser og konflikter som forstyrrer arbeiderklassens kampfront, og
gjennomførelsen av Internationalens som partiets egne beslutninger, har
eksekutivkomiteen den formelle ret til at gripe ind i alle anliggender inden de
tilsluttede sektioner. 4 Som regel griper eksekutivkomiteen ind i de politiske
vigtige spørsmål i tilfælder av oprivende stridigheter saavel som av konflikter
410 med Internationalen. I spørsmål om hvorvidt eksekutivkomiteen taktik har
været god eller om den i alle tilfælder har optraadt med den nødvendige takt,
træffes avgjørelsen av verdenskongressen. 5. Enhver national sektion har ret til at
ta initiativ indenfor Internationalen, ret til at stille forslag etc. 6. hver national
sektion har ret til at kreve revision av eksekutivkomiteens beslutninger uten dog
415 at kunne suspendere disse. 7. Foruten paa kongresserne har de nationale
sektioner adgang og pligt til at øve kontrol over eksekutiven paa de utvidede
eksekutivmøter.

420 Landsmøtet anerkjender nødvendigheten av bedre gjensidig information, av en
bedre utbygning av Internationalens forbindelser og av at der vies de
internationale spørsmål større oppmerksomhet fra partiets centralstyres side.

V. Paa samme maate som i partiets utvikling behøver arbeiderklassen ogsaa i
425 fagbevægelsen at koncentrere sine kræfter. Dette finder sit uttryk i overgangen
fra fagforbund til sammenslutninger efter produktionsbrancher. Netop derfor
maa ogsaa det intime samarbeide mellem partiet og fagforeningerne ikke bare
opretholdes, men yderligere befæstes og utvides. De faglige organisationer skal
ikke forvandles til partiinstitutioner. De skal betragtes som særlige
430 organisationer for den proletariske bevægelse som helhet. Men alle
kommunister maa indenfor fagforeningerne arbeide som kommunister, d.v.s. i
den kommunistiske revolutions aand.

Endelig fremla Bucharin fra eksekutivkomiteen følgende forslag til resolution:

435 I betragtning av at under de nuværende forhold en fuldstændig enhet av
arbeiderklassens kræfter er det høieste bud for arbeiderbevægelsen, og at en
splittelse av partiet og en permanent indre konflikt vil medføre den største skade
og være forbundet med de største farer for bevægelsen, anser landsmøtet det
440 nødvendig at fastslaa følgende:

I partiet vil der ikke være nogen seierherre og ikke nogen beseirede.
Landsmøtebeslutningerne maa ærlig gennemføres av alle partifæller saavel som
av alle partiinstanser og hele partipressen. Der maa stilles visse grænser for
445 partidiskussionen, saaledes at den ikke føres paa bekostning av det virkelige
arbeide mot proletariatets fiender. Landsmøtet opfordrer alle partifæller til
gjensidig tillid og fælles arbeide. Landsmøtet anser enhver objektiv eller
subjektiv solidarisering med den borgerlige presse i kritikken av eller ophidselsen
mot Internationalen for utilstedelig.

450

Leve den norske arbeiderklasses enhet!

Leve Det norske arbeiderpartis enhet!

455 Leve enheten med Den kommunistiske Internationale!

Kilde

Det norske arbeiderparti. Protokol over forhandlingene paa det 26. ordinære landsmøte. Kristiania, 1923, s. 84-90.

460

Emner

Kommunisme, Landsmøtetale, Partipolitikk, Sosialisme

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/mot-alle-splittelsesforsok-1>

465

470

475

480

485

490

495